

Bilag I.

(Kommissoriet.)

Bilag II.

(Lov Nr. 69 af 23. Maj 1873 om Digearbejder paa Lolland og Falster.)

Bilag III.

Til den lollandske Digekommission.

I Overensstemmelse med den lollandske Digekommissions derom rettede Begæring af 16. Juli 1903 skal undertegnede Sognerepræsentanter for Digeskatyderne herved tillade os at fremkomme med skriftlig Redegørelse for Digeskatydernes Opfattelse af den nuværende Situation.

Naar vi i den forløbne Vinter følte os foranledigede til at rejse denne Sag, skyldes det forskellige Omstændigheder, som vi, til Sagens rette Forstaaelse, kortelig bør fremdrage:

1. I Henhold til Digelovens § 2 har Digeskatyderne lige indtil det sidste Par Aar levet i den sikre Forvisning, at med Aaret 1903 skulde Digeskatten helt eller delvis bortfalde.

Man vidste, at Lovens Ord bebudede det, og at Lovgiverne i 1873 alle som en udtalte sig til Gunst for Beboerne. I den Omstændighed, at man ikke gav Skatteyderne nogen Stemme eller noget Ansvar, turde ligge et Vidnesbyrd om, at man allerede ved Lovens Fremkomst fandt Opgaven værdig til at gaa sin videre Realisation i Møde som *Nationalsag* — og da Fordelingen af det egentlige Anlægs Udgiftsposter blev fastsat i Loven og begrænset til 28 Aar, var der ej heller nogen Anledning til at raadføre sig med Skatteyderne, saa meget mindre som det i samme Paragraf vedrørende Fremtiden hedder:

„For saa vidt Bekostningen ved den aarlige Vedligeholdelse af *de fuldførte Anlæg**) ikke kan udredes af de fra Digets Benyttelse flydende Indtægter, paa-hviler“ o. s. v.

Heraf fremgaar kort og klart, at Forudsætningen ved Lovens Fremkomst var den, at de „fuldførte“ Diger saa omtrent skulde kunne bære sig selv, hvad angaar deres Vedligeholdelse efter de 28 Aar. Man har saaledes ingenlunde tilsigtet at paa-lægge Beboerne en Skat for Tid og Evighed; men tværtimod: kun med Uvillie gik man til den Byrde, som man dog fandt forsvarlig, naar Tiden fastsattes til 28 Aar, samtidig erkendende, at dermed burde det være Slut.

*) Udhævet af os.